

Достатъчно е да се каже, че началното *carati*, *cari*, *carani*, *carovnik* и т.н. в огромен брой от южнославянските термини, обозначаващи глаголите омагьосвам, очаровам или омайвам, изглежда има много повече общо с циганското *chor-ava* – крада, мамя и с *chov-hani* – вещица, отколкото с италианското *ciarlatano* или френското и английско *charlatan*¹⁰⁶, откъдето д-р Краус ги извежда.

ВИЛИТЕ – ДУХОВЕ НА ПРИРОДНИТЕ СТИХИИ

Цялото славянско и циганско народно творчество, свързано с вещиците и феите, се основава главно върху вярата в определени духове на горите и пустошта, на земята и водата, които имат много общи черти с вярванията на окултистите и Парацелз, но още повече с циганската митология, както е представена от Влислоцки („*Vom Wandern den Zigeunervölke*“¹⁰⁷, с. 49–309), която очевидно до голяма степен има пряк индийски произход.

„Вилите – казва д-р Краус, – известни още като Самовили, Самодиви и *Vilevřjaci*, имат пряка връзка с горските и полски духове или с „народа на гората и мъховете“ от Средна Германия, Франция и Бавария; с „дивите хора“ от Айфел, Есен, Залцбург и Тирол; с дървесните жени и дървесните мъже от Бохемия; с тиролските *Fanggen*, *Fänken*, *Nörkel* и с Веселите Дами; с румънските *Orken*, *Eugane* и *Dialen*; с датските *Ellekoner*; шведските *Skogsnufovaz*; и с руските *Ljesje*; а в определен аспект имат сходства и с тевтонските валкирии“. И все пак се отличават от всички тях, както и от английските феи, тъй като се възприемат повече като божества, които за добро или зло упражняват постоянно и непосредствено влияние върху човешките същества и към които се отправят молитви или екзорсизми по всякакви поводи. Те имат своя точен аналог сред индианците в Северна

¹⁰⁶ Шарлатанин – б. пр.

¹⁰⁷ „За странстващия цигански народ“ (нем.) – б. пр.